

RMRL NEWSLETTER

A monthly bulletin of RMRL to educate, interpret, and inform

முனைவர் லக்ஷ்மி நாராயணன்

மின் நூலகத்தின் உருவாக்கம்

சுந்தர் கணேசன், இயக்குநர், RMRL

அறிவுப் பரவலாக்கல் முயற்சியில், அதை வெளிப்படுத்தும் ஊடகம் முக்கிய கருவியாகச் செயல்படுகிறது. பண்டைக் காலத்தில் ஓலைச்சுவடிகளின் வழியே அறிவு பரவலாக்கம் அதற்கே உரிய போதாமையோடு இயங்கியது. இந்தியா போன்றே பல்வேறு தடைகள் கொண்ட ஒரு நாட்டில் அனைவரும் ஓலைச்சுவடிகளைப் படிப்பதும் பயன்படுத்துவதும் முடியாத காரியமாக இருந்தது. காகிதமும் அச்ச இயந்திரமும் அறிவு பரவலாக்கலில் பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கின. ஓலைச்சுவடிகள் இருந்த இடத்தில் காகிதமும் அச்சியந்திரமும் வரும்போது, அறிவுப் பரவலாக்கல் பணியில் ஒரு பாய்ச்சல் உண்டானது. வெகுஜன மக்கள் அச்சநூல்களைப் பயன்படுத்தத் துவங்கினர். அச்ச இயந்திரமும் காகிதமும் அறிவுப் பரவலாக்கலை ஜனநாயகப்படுத்தியது என்றும் கூடச் சொல்லலாம்.

உலகில் உள்ள அறிவுச் செல்வங்கள் அனைத்தும் அச்சாகி நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன. ஒருபுறத்தில் மனிதர்களின் சிந்தனை அச்ச நூல் என்ற பொருளைக் கொண்டு வாசிப்பதன் வழியாக வெளியானது. அதே நேரத்தில் அச்ச நூல்களின் பண்பாடும் உதயமானது. மறுபுறத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி புதிய சாத்தியப்பாடுகளை உருவாக்கியது. பொருளாக நூல்களை வைத்துப் படிப்பதற்குப் பதிலாக திரைவழியே நூல்களை வாசித்தல் என்ற போக்கும் உருவானது. அதன்வழி அச்ச நூல்களில் சேமிக்கப்பட்ட அறிவுச் செல்வங்கள் அனைத்தும் மின் நூல்களுக்குள் கடத்தப்படுகின்றன. மின்னூலகைப் பயன்படுத்துவதில் அதற்கே உரிய சிக்கல்கள் இருந்தபோதிலும் இரண்டு விதங்களில் அது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஒன்று, ஒரு நூல் பரந்த அளவில் உலகம் முழுவதும் உள்ள அனைவரிடமும் சென்று சேரும் நிலையை அடைகிறது. மற்றொன்று,

ஒரு நூலை மின்னூலாக மாற்றிய பின்னர், அந்த அசல் நூல் இன்னும் அதிக முக்கியத்துவம் பெறக்கூடியதாக மாறுகிறது. அதாவது இந்த மின்னூலுக்கு எந்தவித சேதம் வேண்டுமானாலும் ஏற்படலாம். அதனால் மூல நூல் இன்னும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் நன்கு உணர்ந்தே ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் மின் நூலகம் என்ற புதிய வெளிக்குள் பயணப்பட ஆரம்பிக்கிறது.

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் தொடர்ந்து நூல்களையும் இதழ்களையும் உலகத் தரத்தில் பாதுகாத்து வருகிறது. நூலகம் தொடங்கப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் இருந்த தொழில்நுட்பமான நுண்படம் மூலமாகத்தான் முதலில் பாதுகாத்து வந்தது. (அது குறித்த தரவுகளை கடந்த டிசம்பர் (2024) மாத செய்திமடலில் விரிவாகக் காணலாம்.)

நுண்படங்கள் எடுப்பதில் எவ்வளவு சிரமம்

இருந்ததென்று அக்காலத்தில் நுண்படங்களைப் பயன்படுத்தியவர்களுக்குத் தெரியும். நுண்படங்களாக மாற்றப்பட்ட நூல்களை வாசிக்க அதற்கென்று தனித்துவமான ஒரு கருவி இருக்கிறது. ஒரு நுண்படத்தை ஒரு கருவிகொண்டு ஒருவர் மட்டும் தான் வாசிக்க முடியும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒரே நேரத்தில் அதில் வாசிக்க இயலாது..

90களின் இடைக்காலத்தில் தான் மார்க்கெட்டில் தட்டை ஒலிநகலிகள் (flatbed scanners) நம் நாட்டில் வரத்தொடங்கின. ஆனால் அவை ஆவணப் பாதுகாப்பிற்கு உகந்தவை அல்ல. அப்போது பெரும் நிறுவனங்களில் தொழில்நுட்பக் கழகங்களில் மட்டுமே அவை இருந்தன.

தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் பல்வேறு ஒலிநகலிகள் வரத்தொடங்கின. குறிப்பாக ஆவணக் காப்பகங்களுக்கென்றே ஒலிநகலிகள் தயாரிக்கப்பட்டன. நமது நாட்டிற்குள்ளும் அவை கிடைக்கத் துவங்கின. நமது நூலகத்திற்கு அத்தகைய இரண்டு கருவிகள் வாங்கப்பட்டன. ஒன்று ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட நுண்படங்களை மின்னணுவாக்கும் கருவி. மற்றொன்று புதிதாக நூல்களை நேராகவே பாதுகாக்கும் ஒலிநகலி. இது முதலில் நிறங்களை நகல் எடுக்காது என்பதால் (only grayscale) நிறங்களையும் அப்படியே பாதுகாக்கும் கருவிகளை வாங்கினோம். இவை அனைத்தும் ஆவணக்காப்பகத் தரங்களை பின்பற்றக்கூடியவையாகும்.

கிட்டத்தட்ட 2000 ஆம் ஆண்டு முதல் 2008 ஆம் ஆண்டு வரை நுண்படங்கள் மின்னணுவாக்கம் செய்யப்பட்டன. பிறகு பிரிட்டிஷ் நூலகத்தின் மானியத்தின் உதவியுடன் வாங்கப்பட்ட நேரடியாக மின்னணுவாக்கும் கருவிகளைக் கொண்டு ஆவணங்களைப் பாதுகாக்க முடிந்தது. இந்நேரத்தில் சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தோடு நமது நூலகமும் மேற்கொண்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் முடிவுற்றது. அதனால் நூலகம் தனது இருப்பை தானாகவே தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்த மிகக் கடினமான சூழல் ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து தனது இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதோடு மட்டுமின்றி நூலகச் சேவையைத் தாண்டிய அதன் பணிகளும் பரந்து விரிய தொடங்கின.

நூலகச் சேவைகளை மையமாகக் கொண்ட ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் பாதுகாப்பின் முக்கியத்துவத்தைப் பல நூலகங்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் கற்றுக்கொடுக்க ஆரம்பித்தது. 2015 ஆம் ஆண்டு வரை மின்னணுவாக்கம் செய்யப்பட்ட பக்கங்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 25 லட்சமாக வளர்ந்தது. இந்த நேரத்தில் இவைகளை பாதுகாக்க மின் தகடுகள் மூலமாகவும் மின்தரவுக் கிடங்கு (Servers) மூலமாகவும் பாதுகாக்க முற்பட்டது

2015 முதல் திட்டப் பணிகள் குறையத் தொடங்கியதால் நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இப்பணிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள பல நிறுவனங்களிடம் உதவி கேட்டோம் . அவ்வப்போது கிடைக்கக்கூடிய சிறு சிறு திட்டப் பணிகளின் மூலமாக கிடைத்த நிதிகளைக் கொண்டு இதுவரை நூலகப் பணிகளைத் தொடர்ந்து எந்த இடையூறும் இல்லாமல் செய்து வருகிறோம்.

கொரோனா காலத்தில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. பணியாளர்களுக்கு மூன்று மாதச் சம்பளம் கொடுக்கக்கூட

முடியாத அளவு நிதிக் குறைபாடு இருந்தது. சில நண்பர்கள் மூலம் ஒரே நிறுவனங்கள் கொடுத்த நிதி உதவியினால் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடிந்தது.

இரண்டு முறை மின்தரவுக் கிடங்குகளில் இருந்த கோப்புகள் அனைத்தும் அழிந்தன. நல்வாய்ப்பாக,, ஆவணங்களைப் பல்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு முறைகளில் பாதுகாத்து வைத்ததனால், மீட்டுருவாக்கம் செய்ய முடிந்தது. இந்த ஆவணங்களை மின் நூலகமாக அமைக்க 2010ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து பல்வேறு நபர்களிடம் உதவி கேட்டு வந்தோம். எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை.

எங்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்த, சில நபர்கள் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி பெரும் தொகையை கேட்டனர். எங்களால் சம்பளமே கொடுக்க முடியாத நிலையில், அத்தகைய செயல்களுக்குச் சாத்தியம் இல்லாத நிலை. இந்த மின் நூலகம் ஏற்படுத்துவதற்கான முன்னெடுப்பை தள்ளிப் போட வேண்டிய சூழல். ஆனாலும் நாங்கள் எண்ணிமப்படுத்திய இத்தரவுகளை பிரிட்டிஷ் நூலகம் மூலமாகவும் Internet Archive மூலமாகவும் தெற்காசியா திறந்தவெளி ஆவணக் காப்பகம் மூலமாகவும் பொதுவெளிக்குப் பகிர்ந்து வந்தோம். இவை வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்ததால் பலரால் இவற்றை எங்கே சென்று பார்ப்பது என்று தெரியாத அல்லது ஒரே இடத்தில் பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது.

சென்ற ஆண்டு சென்னையிலிருக்கும் கணித அறிவியல் நிறுவனத்தின் மூலமாக DSpace என்கிற தளத்தை உருவாக்கும் வேலையை முன்னெடுத்தோம். அது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஆகையினால் நாங்கள் ஒரு கட்டத்தில் இதை நாமே கற்றுக் கொண்டு, நாமே நம்முடைய தளத்திலோ அல்லது ஒரு பணம் கொடுத்து வாங்கிய தளத்திலோ, பாதுகாத்து பகிர வேண்டும் என்ற முடிவெடுத்தோம்.

நல்வாய்ப்பாக அப்போதுதான் எங்களுக்கு அரசிடம் இருந்து மானியம் கிடைக்கத் தொடங்கியது. அப்போது பிற திட்டப் பணிகளில் மூலமாக வரும் வருவாயைக் கொண்டு இந்த மின் நூலகத்தை உருவாக்க முடிந்தது.

மின் நூலகத்தை உருவாக்குவதற்கு தேவையான மென்பொருளை நூலகத்திலேயே உருவாக்கத் தொடங்கினோம். மார்ச் மாதம் 2024 ஆம் ஆண்டு தொடங்கியது இந்தப்பணி. அதைத் தொடர்ந்து பல சோதனைகள் செய்து செயலாக்கத்திற்கான காலம் கிட்டத்தட்ட எட்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன

இந்த மின் நூலகம் மிகவும் முக்கியமானது. ஏனென்றால், தமிழில் இருக்கக்கூடிய மிக அரிய ஆவணங்கள் இந்தச் சேகரிப்பில் இருக்கின்றன. எந்த ஒரு கோப்பிலும் என்ன இருக்கிறது என்ற தகவல்கள் இல்லை எனில் அவை பயனற்றவையாகின்றன. அதற்கு மிக முக்கியமானது அம்மின்னூலின் நூல்பட்டியல் அல்லது metadata (இதைத் தரவின் தரவு என்று கணினி பயன்பாட்டு மொழியில் கூறுகிறார்கள்). நம் மின்னூலகத்தில் தரவின் தரவோடும் ஒவ்வொரு மின்னூலையும் தேடும் வசதியோடும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அம்மின்னூலின் அக தகவல்களை, அதாவது நூலிலுள்ள எந்தப் பகுதியில் இருக்கும் சொல்லைக் கொண்டு தேடும் வசதியுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது Optical Character Recognition என்றழைக்கப்படும் ஒளியியலுடாக எழுத்தை கண்டறியும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஒரு நூலின் உள்ளடக்கத்தைத் தேடமுடியும். இது ஒன்றும் புதுமை அல்ல என்றாலும் இவையனைத்தும் ஒன்றாக இணைந்த செயல்பாடாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த மின் நூலகத்தில் முதல் கட்டமாக பத்தாயிரம் அரிய நூல்கள், பல இதழ்கள், தனிநபர்களின் கையேடுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், ஆவணப் படங்கள், கையெழுத்துப் பிரதிகள், உரைகள், நாடகங்கள் எனப் பல்வேறு ஆவணங்கள் தொகுத்து வழங்கப் பட்டுள்ளன. இந்த மின் நூலகத்தினை நம் நூலகத்தின் வலைதளத்திலேயே காணமுடியும்.

அதன் தொடக்க விழா கடந்த 2024, டிசம்பர் 12ஆம் நாள் அன்று நடைபெற்றது. இதனை தொடங்கி வைத்தவர் க்ரியா பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தர் திரு. லட்சுமி நாராயணன் அவர்கள்.

இந்த மின் நூலகத்தில் தொடர்ந்து மாதந்தோறும் பல்வேறு ஆவணங்கள் பதிவேற்றப்பட உள்ளன. ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் தமிழ் அறிவு வளாகத்தைக் கட்டியெழுப்பும் இவ்வேலையில் ஆவணங்களை அனைவரின் கைகளில் கொண்டு சேர்க்கும் பணியையும் துவங்கிவிட்டோம். இது அறிவை ஜனநாயகப்படுத்தும் பணியின் ஒரு கூறாக பார்க்கலாம்.

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பு நூற்றாண்டு விழாவை நினைவுகூரும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு, ஏன்?

ஆர். பாலகிருஷ்ணன், மதிப்புறு ஆலோசகர், சிந்துவெளி ஆய்வு மையம்

தெற்காசியாவின் சமூக-பண்பாட்டு வரலாற்றின் தோற்றத்தோடும் தொன்மையோடும் தொடர்புடையது சிந்துவெளி நாகரிகம். அதன் பண்பாட்டு எச்சங்கள் தெற்காசியாவில் உள்ள பல்வேறு சமூக-பண்பாட்டுக் குழுக்களிடையே வெவ்வேறு வழிகளில் தொடர்ந்து பேணப்படுகின்றன.

வெண்கல கால நாகரிகமான சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பு 1924ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 20ஆம் நாளன்று முதன்முதலில் உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தக் கண்டுபிடிப்பை சர் ஜான் மார்ஷல் “தி இல்லஸ்ட்ரேட்டட் லண்டன் நியூஸ்” என்ற இதழில் அறிவித்தார். இந்த அறிவிப்பு இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாற்றெழுதியல் போக்கில் ஒரு பெரும் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. அதுவரை காணப்பட்ட ‘ஆர்யவர்த்தம்’ போன்ற தவறான கற்பிதங்கள் எல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. இந்தக் கண்டிபிடிப்பு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் கடந்த காலத்தைப் பற்றிய உணர்வை மாற்றியமைத்ததோடு, அறிவியல் சார்ந்த முறையில் வரலாற்றை ஆராய்வதற்கான வழிகளையும் உண்டாக்கியது.

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பு அறிவிக்கப்பட்ட நாள்முதலே அது திராவிடப் பண்பாட்டோடு தொடர்புடையது என்ற கருதுகோள் பல்வேறு ஆய்வாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. சுனிதி குமார் சட்டர்ஜி தொடங்கி அஸ்கோ பர்போலா, ஐராவதம் மகாதேவன் உள்ளிட்டோர் மொழியியல் பின்புலத்தில் திராவிடக் கருதுகோளை வலுப்படுத்தினர். நான், ‘ஒரு பண்பாட்டின் பயணம்: சிந்து முதல் வைகை வரை’ என்ற நூலில் பண்பாட்டு அடிப்படையில் சிந்துவெளியின் திராவிட அடித்தளத்தைப் பல்வேறு புலங்களின் துணைக்கொண்டு நிறுவுகின்றேன்.

சிந்துவெளிப் பண்பாடு உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்ட செப்டம்பர் 20ஆம் நாள் பல்வேறு வகையில் முக்கியத்துவம் உடையது. அந்த வகையில் எனது

‘ஒரு பண்பாட்டின் பயணம்’ நூலை 2018ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 20ஆம் நாளில் வெளியிட எண்ணினோம். ஆனால் முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அந்நாளில் சிந்துவெளியோடு தொடர்புடைய ‘பாணைத்தடம்’ என்ற ஆய்வுரையை வழங்கினேன். அன்றிலிருந்து அதன் நூற்றாண்டை நோக்கிய பயணத்தில், ஒவ்வொரு ஆண்டு செப்டம்பர் 20ஆம் நாளை “சிந்துவெளி நாளாக” அறிவித்து முக்கியமான ஆய்வுரைகள் ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி

நூலகத்தின் சிந்துவெளி ஆய்வு மையம் மூலமாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகின்றன

சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பின் நூற்றாண்டை முன்னிட்டு இந்த ஆண்டின் (2024) தொடக்கம் முதலே பல்வேறு பணிகள் சிந்துவெளி ஆய்வு மையத்தின் மூலமாக முன்னெடுக்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரும்பாலான இடங்களில் மட்டுமல்லாது உலகம் முழுவதும் உள்ள பல்வேறு இடங்களில் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பின் நூற்றாண்டைக் குறித்தும் சர் ஜான் மார்ஷலின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் தொடர்ச்சியாக உரைகளை நிகழ்த்தி வருகிறேன். இத்துடன் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்கள்,

கல்லூரிகள், அரசியல் இயக்கங்கள், தன்னார்வ நிறுவனங்கள், சிறிய அமைப்புகள், தனிநபர்கள் எனப் பலர் இதனைக் கையிலெடுத்து சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பின் நூற்றாண்டைக் கொண்டாடி வருகின்றனர்.

தமிழ்நாடு அரசும் இதில் கவனம் செலுத்தி, சர் ஜான் மார்ஷல் அவர்களுக்கு உருவச்சிலை அமைத்தல் உள்ளிட்ட பல செயல்பாடுகளை முன்னெடுத்திருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இத்துடன், தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் துறையுடன் இணைந்து ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தின் சிந்துவெளி ஆய்வு மையம், 'சிந்துவெளிப் பண்பாட்டுக் கண்டுபிடிப்பின் நூற்றாண்டு விழா'வை நினைவுகூரும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கை நடத்த இருப்பது பெருமை அளிக்கிறது. இந்தப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் உலகெங்கிலும் உள்ள பல அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் தங்களது ஆராய்ச்சிகளை முன்வைக்க உள்ளனர். சிந்துவெளி ஆய்வுகளில் பெரும் புலமையுடைய அறிஞர்களோடு பல்வேறு துறைகளை இணைத்தும், நவீன அறிவியல்களைக் கொண்டும் புதிதாக ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் இளம் ஆய்வாளர்களும் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்ய உள்ளனர்

சிந்துவெளிப் பண்பாடு குறித்த நமது புரிதலை விரிவாக்கவும், சமகாலத்தோடு தொடர்புடைய அதன் எச்சங்களை அறிவியல் சார்ந்த பல்வேறு முறையியல்களைக் கொண்டு ஆராயவும், சிந்துவெளி சார்ந்த ஆய்வுகளில் காணப்படும் இடைவெளிகளை நிரப்பவும், சிந்துவெளி மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள தவறான போக்குகளை நீக்கவும் ஒரு பெரும் உரையாடலின் வெளிப்பாடாக இந்தப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் அமையும். இதில் பின்வரும் பொருண்மையில் ஆய்வாளர்கள் தங்களது ஆராய்ச்சிகளை வெளிப்படுத்த

உள்ளன

சர் ஜான் மார்ஷலும் அவரது பங்களிப்புகளும்

கர்சன் பிரபுவின் முன்னெடுப்பில் வந்த சர் ஜான் மார்ஷல் 1902 முதல் 1928 வரை இந்தியத் தொல்லியல் கழகத்தின் தலைமை இயக்குநராகப் பணியாற்றினார். தனது தொடக்க காலத்தில் பெளத்த மையங்களான தக்சிலா, சாஞ்சி, சாரநாத் உள்ளிட்ட இடங்களில் அகழாய்வை ஒருங்கிணைத்தார். பின்பு சிந்துவெளியின் இரண்டு பெரிய நகரங்களான ஹரப்பா, மொகெஞ்சதாரோ ஆகிய இடங்களில் நடந்த அகழாய்வுகளின் மேற்பார்வையாளராகச் செயல்பட்டார். இத்துடன் பண்டைய நினைவுச்சின்னங்களைப் பாதுகாத்தல், அருங்காட்சியகங்களாக உருவாக்குதல் உள்ளிட்ட பணிகளிலும் முக்கியமான பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளார். அவரின் முன்னோடி செயல்பாடுகள் இந்திய நாகரிகத்தின் தொன்மையை உலக அரங்கில் முன்னிறுத்தின. அவரைப் பற்றியும் அவரின் பங்களிப்புகளைப் பற்றியும் ஆராய்ச்சிகள் அதிக அளவில் வெளிவரவில்லை. இதனை இந்தக் கருத்தரங்கம் கவனத்தில் கொண்டு, ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள வழிவகை செய்கிறது.

சிந்துவெளி எழுத்துகளும் அதன் விளக்கங்களும்

சிந்துவெளிப் பண்பாடு அறிவிக்கப்பட்ட நாள் முதலே, சிந்துவெளி எழுத்துகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பல்வேறு முயற்சிகள் பல்வேறு அறிஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஜராவதம் மகாதேவன், அஸ்கோ பர்போலா உள்ளிட்டோர் தொடரடைவுகளை உருவாக்குதல், அனைத்து எழுத்துகளையும் தொகுத்தல் என்ற தன்மையில் முன்னோடிச் செயல்பாடுகளை நடத்தியுள்ளனர். அவற்றை ஒளிவிளக்காகக் கொண்டு

பல்வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. சிந்துவெளி எழுத்துகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு பல்வேறு கோட்பாடுகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பல துறைகளின் துணை கொண்டு இதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன

மரபார்ந்த அடையாளங்களும் தனித்துவமான கருத்தாக்கங்களும்

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் மரபார்ந்த கூறுகள் சமகால நடைமுறைகளில் தொடர்ந்து செல்வாக்கு செலுத்தி வருகின்றன. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் உள்ள பல பழங்குடி சமூகங்கள் இன்றும் சில சிந்துவெளி கூறுகளைத் தாங்கியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, சிந்துவெளி முத்திரையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள தலைக்கவசங்கள் பழங்குடி சமூகங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சிந்துவெளியில் கிடைத்த சிறிய பெண் உருவச்சிலையை உருவாக்க பயன்படுத்தப்பட்ட செய்முறை சில பழங்குடி சமூகங்களில் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. எனவே, சமகால மக்களின் மரபார்ந்த அடையாளங்களைப் புரிந்துகொள்வதும் சிந்துவெளி நாகரிகத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ள உதவும். அத்தகைய மரபார்ந்த அடையாளங்கள் மீதான கவனத்தைச் செலுத்தி ஆராய்ச்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

சிந்துவெளியைப் புரிந்துகொள்வதற்கான தொழில்நுட்பமும் கருவிகளும்

நவீன தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி சிந்துவெளி நாகரிகத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் பெரிதும் பயனளிக்கிறது. GPR and GIS தொடங்கி செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) இயந்திர கற்றல் (Machine Learning) வரை உள்ள அனைத்து தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களும் இந்த நாகரிகத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. விடுவிக்கப்படாத பல புதிர்களில் காணப்படும் இடைவெளிகளை நிரப்பவும் நவீன தொழில்நுட்பக் கருவிகள் உதவுகின்றன. இதனையொட்டிய

சிந்துவெளி ஆராய்ச்சிகளும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

மரபணு ஆய்வுகள்

சிந்துவெளி மக்களின் மரபியல் கூறுகள், அம்மக்களின் தோற்றம், இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள மரபணு ஆய்வுகள் உதவுகின்றன. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால ஆராய்ச்சிகளில் மரபணு ஆய்வுகள் முக்கியமான மாற்றங்களை நிகழ்த்தியுள்ளன. இத்துடன் மரபணு ஆய்வுகள் யாராலும் மறுக்கமுடியாத தரவுகளை வழங்குவவையாக உள்ளன. இவை சிந்துவெளி ஆராய்ச்சிகளில் புதிய திசைவழிகளைக் காட்டுகின்றன.

பொருள்சார் பண்பாடு

சிந்துவெளி அகழாய்வுத் தளங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், ஆபரணங்கள், பொம்மைகள், முழுமை பெறாத பொருட்கள், எடைகள், அளவு பொருட்கள், கருவிகள், வீட்டுப் பொருட்கள், கலைப்பொருட்கள் உள்ளிட்ட ஏராளமான பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை கடந்த கால மக்களின் பொருள்சார் பண்பாட்டைத் தெளிவுபடுத்தவும், அவர்களின் நுண்ணறிவை வெளிக்கொணரவும் உதவுகின்றன. இத்தோடு, இப்பொருட்கள் மற்ற பண்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்வதற்கும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

மேற்கண்ட பொருண்மைகளின் அடிப்படையில் அமைந்த ஆராய்ச்சித் தாள்கள் இந்தப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட உள்ளன. இத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் தெற்காசியாவின் வரலாற்றுக்கு முந்தைய தொன்மையான காலம் குறித்த விளக்கப்படாத புதிர்களின் மீது கவனம் செலுத்துகின்றன. சிந்துவெளி ஆய்வுகளில் காணப்படும் ஆராய்ச்சி இடைவெளிகளை கவனப்படுத்தும் புதிய உரையாடல்களையும் வழங்க உள்ளன. இத்துடன் நமது சமகாலத்தில் நமக்குப் போதிக்கப்படும் தவறான புரிதல்களின் மீது நியாயமான கேள்விகளை அவை எழுப்பவும் செய்யும் செய்யும்.

தமிழ் நூல் பதிப்பு வரலாற்றில் திருக்குறள் (1812)

சே. தனபால், ஆய்வாளர், RMRL

உண்டைய தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியங்களில் ஒன்றான திருக்குறளின் '1812ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த பதிப்பு'தான் நமக்கு கிடைத்திருக்கும் தமிழ் இலக்கிய அச்சுநூல்களில் தொன்மையானது. தமிழ் அச்சு நூல் வரலாற்றிலும், தமிழ் இலக்கியப் பதிப்பு வரலாற்றிலும் இந்நூல் முதன்மையான இடத்தைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய அச்சு நூல்களின் தொடக்கமும் தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியப் பதிப்பு நூல்களின் தொடக்கமும் இந்நூலில் இருந்துதான் ஆரம்பிக்கிறது எனலாம்.

தமிழ் இலக்கிய அச்சு பின்னணி

காலனிய காலத்தில் 1835ஆம் ஆண்டு முதல்தான் சுதேசிகளுக்கு அச்சகம் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை வழங்கப்பட்டதென பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. அதாவது மெட்கால்ப் அறிக்கை 1835 (Metcalf's Minute 1835) வெளிவரும் வரை சுதேசிகள் அச்சகம் நடத்துவதற்குச் சட்டரீதியான தடை இருந்தது எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட சட்டமோ ஆணையோ எங்கும் இல்லை என "19-ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் இதழ்கள் (1992)" என்ற நூலை எழுதிய அ.மா. சாமியும் "Print, Folklore, and Nationalism in Colonial South India (2003)" என்ற நூலை எழுதிய ஸ்டூவர்ட் பிளாக்பர்னும் (Stuart Blackburn) குறிப்பிடுகின்றனர்.

சுதேசிகள் அச்சகங்களை வைத்துக்கொள்வதற்கு சட்டப்படி எந்தத் தடையும் இருக்கவில்லை. ஆனால் அச்சகத்திற்கான உரிமம் பெறுதல் என்ற நடைமுறை இருந்துள்ளது. இங்கிலாந்தில் இருந்த அரசாங்கக் கொள்கையே இந்தியாவில் இருந்த கம்பெனி ஆட்சியின் கீழும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 1823ஆம் ஆண்டு வங்காள கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த ஜான் ஆடம் (John Adam) பதிப்பாளரும் அச்சகமும் நூல்களை அச்சடிக்க உரிமம் பெற வேண்டும் என ஆணை பிறப்பித்தார். அதேபோன்ற ஆணை பம்பாயிலும் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதுபோன்ற எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் ஆணையும் மெட்ராசில் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று அ.மா. சாமியும் ஸ்டூவர்ட் பிளாக்பர்னும் குறிப்பிடுகின்றனர். கல்கத்தா, பம்பாய் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் இருந்த உரிமம்

பெறுதல் சார்ந்த நடைமுறையைக் கணக்கில் கொண்டு, பொதுவாக 1835ஆம் ஆண்டு வரை இந்தியா முழுவதும் சுதேசிகள் அச்சகம் வைத்துக் கொள்ளும் உரிமை இல்லை என்று பலர் எழுதுகின்றனர்.

"1835ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு அச்சகம் வைத்துக்கொள்வதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது" என்ற கூற்று வில்லியம் டெய்லர் (William Taylor), ஜான் முர்டாக் (John Murdoch) ஆகியோரிடமிருந்து தொடங்குவதாக அ.மா. சாமி குறிப்பிடுகிறார். ஜான் முர்டாக் "Classified Catalogue Of Tamil Printed Books (1865)" என்ற நூலடைவைத் தொகுத்தளித்தவர். வில்லியம் டெய்லர், "Oriental Historical Manuscripts (1835)" என்ற நூலைத் தொகுத்தளித்தவர். டெய்லரின் பணியை ஒரு முன்னோடி செயல்பாடாக முர்டாக் கருதுகிறார். 1835ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு திருக்குறள், அவ்வையார் பாடல்கள் சில மட்டுமே தமிழ் மக்கள் அச்சில் வெளியிட்டனர். சர் சார்லஸ் மெட்கால்ப் தடைகளை நீக்கிய பின்னர் தமிழர்கள் அதிகமாக அச்சகங்களை அமைக்கத் தொடங்கினர் என்று டெய்லர் கூறியதாக 1865ஆம் ஆண்டு முர்டாக் தான் எழுதிய "Classified Catalogue of Tamil Printed Books" தன்னுடைய நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அதனால் டெய்லர், முர்டாக் ஆகியோரிடமிருந்து இந்தக் கூற்று வளர்ந்து சென்றுள்ளது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே மற்ற ஆய்வாளர்களும் 1835ஆம் ஆண்டுவரை சுதேசிகள் அச்சகம் வைத்துக் கொள்ள தடை இருந்தது என்று எழுதி வந்துள்ளனர். ஆனால் அப்படி எந்த ஆணையும் இல்லை என்பதற்கு மெட்ராசில் இயங்கிய அச்சகங்களே சான்றாக குறிப்பிடப்படுகின்றன

1835ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு, மெட்ராஸ் மாகாணத்தின்கீழ் ஐரோப்பியர்களின் அச்சகங்கள் தவிர, 7 அச்சகங்கள் செயல்பட்டிருக்கின்றன என்ற தகவலை பிளாக்பர்ன் குறிப்பிடுகிறார். அந்த அச்சகங்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு,

1. அத்தினியம் டெய்லி நியூஸ் பிரஸ் 1809
2. மாசத்தினச் சரிதை 1812
3. கமர்சியல் பிரஸ் 1817 (ஞானப்பிரகாசப் பிள்ளை

4. சண்முகம் விலாசம் பிரஸ் 1829ராவணா பிரஸ் 1830
5. கர்நாடகா சரித்திரம் பிரஸ் 1833
6. கல்வி விளக்க பிரஸ் 1834

இத்துடன் காஞ்சிபுரத்தில் திருவேங்கடம் முதலியார் என்பவர் 'இயல் தமிழ் விளக்க பிரஸ்' என்ற அச்சகம் வைத்திருந்தார் என டெயிலும் (Diehl) அ.மா. சாமியும் குறிப்பிடுகின்றனர். அதற்கான தரவு எதுவும் கிடைக்கவில்லை என பிளாக்பர்ன் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அச்சகம் செயல்பட்டதா இல்லையா என்பது குறித்து மாற்றுக் கருத்து இருந்தாலும் மற்ற 7 அச்சகங்கள் செயல்பட்டுள்ளன என்பதற்கான தரவுகள் உள்ளன

இந்த 7 அச்சகங்களில் ஒன்றான மசாத்தினச் சரிதையின் அச்சுக்கூடத்தில்தான் திருக்குறள் 1812ஆம் ஆண்டு பதிப்பு அச்சிடப்பட்டுள்ளது

திருக்குறள் பதிப்பு பின்னணி

பொதுவாக 'திருக்குறள் 1812ஆம் ஆண்டு பதிப்பு' என்று இந்நூலைக் குறிப்பிட்டாலும், இந்நூலில் மொத்தம் மூன்று இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை,

1. திருக்குறள் மூலபாடம்
2. திருவள்ளுவமாலை
3. நாலடியார் மூலபாடம்

திருக்குறள், நாலடியார் ஆகிய நூல்கள் பண்டைய காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. அவற்றின் காலம் குறித்த ஒருமித்த கருத்து தமிழ் அறிஞர்கள் மத்தியில் இல்லை. இருப்பினும் சங்க இலக்கியத்திற்கு அடுத்து தோன்றியதென அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். திருக்குறளில் சங்க இலக்கியக் கருத்துகளின் நீட்சியும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் அதன் தொடர்ச்சியும் காணப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. அதன்படி பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுக்கு முன்பாகவும் சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கு அடுத்தும் திருக்குறள் தோன்றியதாக அறியப்படுகிறது.

நாலடியார் முனிவர்களால் எழுதப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டது. திருக்குறளைப் போன்றே மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. நான்கு அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆன நானூறு பாடல்களை உள்ளடக்கியது. இது திருக்குறளுக்கு அடுத்து தோன்றிய

நூலாக அறியப்படுகிறது. திருவள்ளுவமாலை நூல் இடைக்காலத்தில் தோன்றியதாகும். திருக்குறளின் பெருமைகளையும் திருவள்ளுவரின் பெருமைகளையும் எடுத்துரைக்கும் நூலாக அமைந்துள்ளது. திருக்குறள், திருவள்ளுவமாலை, நாலடியார் ஆகியவற்றிற்கான உரைகள் இந்தப் பதிப்பில் இடம்பெறவில்லை.

இந்நூல் ஓலைச்சுவடிகளில் காணப்படுவதைப் போன்றே புள்ளியில்லாமல் அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது. சொற்களுக்கு இடையிலான இடைவெளிகள் சில இடங்களில் மட்டும் காணப்படுகின்றன. இந்நூலின் முகப்புப் பக்கத்தில் காணப்படும் வரிகள் (புள்ளியுடன்) பின்வருமாறு:

இது _____ பொத்தகம்

கலியுகாப்தம் சதகளை சிக்கு அங்கீர ஞ
தொண்டைமண்டலம் சென்னைப் பட்டினத்தில்
கலியுகாப்தம் சதகளை சிக்கு அங்கீர ஞ
தொண்டைமண்டலம் சென்னைப் பட்டினத்தில்

தஞ்சைநகரம் மலையப்பப்பிள்ளை குமாரன்
ஞானப்பிறகாசனால்
அச்சிற்பதிக்கப்பட்டது.

மாசத்தினச்சரிதையின் அச்சகூடம்.
இ. ஆண்டு சூஅளயஉ

இந்த முகப்புப் பக்கத்தில் 'இது (இடைவெளி) பொத்தகம்'
என்பதில் காணப்படும் இடைவெளி, இந்த நூலை
வாங்குபவர் தனது பெயரை அவ்விடத்தில் எழுதிக்
கொள்வதற்கு விடப்பட்டதாகும். அதன் மூலம் இது
இன்னாருடைய நூல் என்பது அறியலாகும். இந்நூல்
அச்சிடப்பட்ட ஆண்டு - "இ. ஆண்டு சூஅளயஉ" என்று
தமிழில் உள்ளது. "இ.ஆண்டு" என்றால் இங்கிலீசு ஆண்டு.
சூஅளயஉ என்பதில் சூஅள - 1800, யஉ -12 என 1812ஆம்
ஆண்டைக் குறிப்பதாகும்.

இத்துடன் நூலின் தொடக்கத்தில் 'வரலாறு' என்ற
பகுதியில் இந்நூல் உருவாக்கம் பற்றிய குறிப்பு
இடம்பெற்றுள்ளது. அதனை திருநெல்வேலி
அம்பலவாணக் கவிராயர் எழுதியுள்ளார். இன்றைய
மொழியில் அதனை நாம் பதிப்புரையாகக் கொள்ளலாம்.
அதில் காணப்படுபவை (புள்ளியுடன்) பின்வருமாறு,

"கற்றுணர்ந்த தமிழாசிரியர்களருமையி னியற்றிய -
இலக்கணவிலக்கியங்களாகிய - அரியநூல்களெல்லாம்
இந்நாட்டில் அச்சிற்பதிக்கும் பயிற்சியின்றிக்
கையினாலெழுதிக் கொண்டுருவதில் எழுத்துகள்
குறைந்தும் மிகுந்தும் மாறியுஞ் சொற்கடிந்தும் பொருள்
வேறுபட்டும் பாடத்துக்குப் பாடம் ஒவ்வாது பிழைகள்
மிகுதியுமுண்டாகின்றலால் அவ்வாறு பிழைகளின்றிச்
சுத்தபாடமாக்கிவிலக்கும்படி அச்சிற்பதித்தது
வழங்குவிப்பதற்குத்தேசித்து நூலாசிரியாகளுள்
தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரருளிச்
செய்த அறம் பொருளின்ப மென்னும் முப்பாலையும்
நுட்பமாக விளங்கவுணர்த்துந் திருக்குறள் மூலபாடமும்
முனிவர்களருளிச் செய்த நீதிநூலாகிய நாலடி
மூலபாடமும் இப்பொத்தகச்சிற்பதிக்கப்பட்டன."

அதாவது தொடர்ந்து கையில் எழுதுவதனால்
எழுத்துகள் குறைந்தும் மிகுந்தும் மாறி பொருள்
வேறுபடுகின்றன. பிழைகள் அதிகம் உண்டாகின்றன.
அதனால் மூலப்பாடத்தை அச்சில் கொண்டு
வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதன்மூலம் இதனை
மூலப்பாடமாகக் கொண்டு கற்றல் கற்பித்தல் செயல்பாடு
நிகழவேண்டும் என்பதைக் கணக்கில் கொண்டு இப்பதிப்பு

உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட மேற்கோளில் திருக்குறள், நாலடியார்
மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, திருவள்ளுவ மாலை
பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம், நீண்ட
காலமாகவே திருவள்ளுவமாலையைத் தனியாகக்
குறிப்பிடாமல் திருக்குறளுடன் இணைத்தே சுட்டும்
போக்கு காணப்பட்டதாகும். அதனால்தான் இந்தப்
பதிப்பில் திருக்குறளுக்கு அடுத்து திருவள்ளுவமாலை
பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் திருக்குறளின்
தொடக்கத்தில் குறளதிகாரவகராதியும் இறுதியில்
அகராதிவரிசையும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
அகராதிவரிசை முடிந்தவுடன் அதே பக்கத்தில்
திருவள்ளுவமாலையின் செய்யுள்கள் தொடங்குகின்றன.
அதன்படியும் திருக்குறளுடன் இணைந்தே
திருவள்ளுவமாலை காணப்பட்டது என்பதை அறிய
முடியும். திருவள்ளுவமாலை முடிந்தவுடன் தனிப்பக்கத்தில்
நாலடியார் மூலப்பாடம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

இத்துடன் திருக்குறள், நாலடியார் ஆகிய இரண்டு
இலக்கியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான முன்பக்கமும்
ஒரே 'வரலாறு' என்ற பெயரில் ஒரே பதிப்புரை மீண்டும்
நாலடியாருக்கும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அதனால்
திருக்குறள், நாலடியார் என்பவற்றையே முதன்மையாகக்
கொண்டு இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.
மேலும் திருக்குறள் போன்றே முதலில் நாலடியாரின்
அதிகாரகராதியும் இறுதியில் அகராதி வரிசையும்
இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

'இப்பதிப்பானது உரைகள் உருவாக்குவதற்கான கருவி
நூலாக கொள்ள வேண்டும்' என அம்பலவாணக் கவிராயர்
குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரே இப்பதிப்பிற்கான பிழைகளையும்
திருத்தியதாகக் குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இத்துடன்
"இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சி உடையவர்களால்
ஆராய்ந்து சுத்தபாடமாக்கப்பட்டது" என்ற குறிப்போடு
இந்தப் பதிப்பைத் "திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்துவான்
அம்பலவாணத் தம்பிரான், சீர்காழி வடுகநாத பண்டாரம்
அவர்கள் மறுபடி கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்துள்ளார்"
என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது.

இந்தப் பதிப்பு மேற்கொள்ளும்போது மூன்று
செயல்பாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன. அவை,

1. ஒருவர் ஒலைச்சுவடியில் இருந்து பிழைகளை
நீக்கியுள்ளார்.
2. ஒன்றிற்கும் மேற்பட்டவர்கள் அதனை ஆராய்ந்துள்ளனர்.

3. ஒருவர் அதனை அச்சிட்டுப் பதித்துள்ளார்.

இதன்வழியே புதிதாக பதிப்பு முறை என்பது உருவாக்கியுள்ளதை அறியலாம். இந்தப் பதிப்பு முறையைத்தான் பின்னர் பதிப்பிக்கப்பட்ட அனைத்து இலக்கிய, இலக்கண நூல்களும் பின்பற்றியுள்ளன இதன்மூலம் புதிதாக ஒரு புலமை மரபு உருவாகி வளர்வதைக் காணலாம். இத்துடன், ஒரு நூலைப் பதிப்பிப்பதற்கான புலமை, புலமையாளர்கள் குழு என்ற ஒரு பணிநிலையும் உருவாகியுள்ளதையும் இதன்வழி அறியலாம்.

திருக்குறள், நாலடியார் ஆகியவற்றின் பொருள் வேறுபடுகிறது, பிழைகள் அதிகம் உண்டாகிறது என்ற காரணத்தால் ஒரு மூலப்பாடமாக ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்தப் பதிப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்வழி இப்பதிப்பின்மூலம் இலக்கியத்தை தரநிலைப்படுத்தும் செயல்பாடும் நடைபெறுகிறது எனலாம். இந்நூலில் திருக்குறள் மூலப்பாடம் 'தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்தது' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாலடியார் மூலப்பாடம் 'முனிவர்கள் அருளிச்செய்தது' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'வரலாறு' என்ற பகுதியிலும் 'முனிவர்கள் அருளிச்செய்தது' என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தெளிவாக 'சைன முனிவர்களால் அருளிச்செய்தது' என்று குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் "திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்துவான்" இப்பதிப்பில் பங்கெடுத்துள்ளதையும் இணைத்துப் பார்த்தால், 'சைன முனிவர்' என்ற வார்த்தை விடுபடுதலுக்கான காரணம் ஒருவாறு ஊகிக்கலாம்.

இத்தகைய செயல்பாடுகளும் ஒரு நூல் பதிப்பின் பகுதிகளாக அமைகின்றன. ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து அச்சில் பதிப்பித்தல் என்பது ஒரு புலமையை வேண்டி நிற்பதாகும். ஏற்கனவே ஓலைச்சுவடிகளில் உள்ளவற்றை தெளிவுற படிக்க வேண்டும்; அவற்றை அச்சாக மாற்றும்போது அதற்கேற்ற தன்மையில் அமைக்க வேண்டும்; பிறகு அதனைப் பரிசோதிக்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்வதற்கான புலமையாளர் மரபு உருவாகி வளர்ந்ததற்கான தொடக்கமாகவும் இந்தத் திருக்குறள் 1812ஆம் பதிப்பு நூலைக் குறிப்பிடலாம். இத்துடன் இதுவே தமிழ் இலக்கியப் பதிப்பின் தொடக்கம் எனவும் குறிப்பிடலாம்.

இத்தகைய பல்வேறு வகையில் சிறப்புமிக்க இந்தத் திருக்குறள் 1812ஆம் ஆண்டு பதிப்பின் ஒரு பிரதி ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் பேணி பாதுகாக்கப்படுகிறது. இந்தத் தொன்மையான அச்சப் பதிப்பு பொதுமக்கள் அனைவரிடமும் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் 1812ஆம் ஆண்டு பதிப்பில் காணப்படும் திருக்குறளை அதே போன்று 'சேகரிப்பாளர் பிரதியாக' மீள்பதிப்பு செய்து ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் 2016ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது. அதன் மறுஅச்ச தற்போது 2024ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

RDA: Resource Description & Access

By R. Prakash, Director of Operations, RMRL

Cataloguing is an essential process in libraries and cultural institutions that ensures the organization, description, and accessibility of resources for users. Over the centuries, cataloguing standards have evolved significantly, culminating in the creation of the Resource Description and Access (RDA) standard, designed to meet the needs of a digital and interconnected world.

The Evolution of Cataloguing Standards

The history of cataloguing rules goes back to the early 19th century. In 1841, the British Museum's cataloguing rules evolved by Sir Anthony Panizzi, also known as the "91 rules," laid the groundwork for systematic cataloguing practices. Later, in 1876, C. A. Cutter's Rules for a Dictionary Catalogue became highly influential, introducing a more structured approach that shaped library cataloguing for decades. The Anglo-American Cataloguing Rules, Second Edition (AACR2), first published in 1978, further standardized practices but it was largely designed for an environment dominated by the card catalogue

Transition to RDA

The limitations of AACR2 became evident when libraries transitioned into the digital age. The International Conference on the Principles and Future Development of AACR, held in Toronto in 1997, identified significant shortcomings in AACR2. Although subsequent updates addressed some issues, the need for a fundamental overhaul of the rules to accommodate digital resources and linked data principles became clear.

The name "AACR3" was initially proposed but later dropped in favor of RDA: Resource Description and Access, released in June 2010. RDA was developed collaboratively by experts from the United States, Canada, the United Kingdom, Germany, and Australia, ensuring its relevance across diverse cultural and institutional contexts.

Key Features of RDA

RDA is the new standard for descriptive cataloguing, providing data elements, instructions, and guidelines for recording and formulating bibliographic metadata. Unlike its predecessors, RDA is specifically designed for the digital world, addressing the needs of libraries, archives, and museums. Its design reflects international standards, such as the **Functional Requirements for Bibliographic Records (FRBR)** and **Functional Requirements for Authority Data (FRAD)**, which focus on the relationships between works, expressions, manifestations, items, and authority data.

The metadata created using RDA is compatible with international models for user-focused, linked-data applications. It integrates seamlessly with existing records in online library catalogues and adapts to emerging database structures

Key Advantages of RDA

RDA introduces several notable features and improvements:

- **Flexibility and Extensibility:** RDA provides a consistent framework for describing all types of resources, including digital and complex materials

with multiple characteristics.

- **User-Centric Design:** Developed with end-users in mind, RDA enables more intuitive organization and retrieval of bibliographic records.
- **International Compatibility:** RDA aligns with global principles, models, and standards, ensuring interoperability across institutions.
- **Metadata Integration:** Its compatibility with encoding schemas like MODS, Dublin Core, ONIX, and MARC facilitates integration with other metadata communities.
- **Enhanced Displays:** With system support, RDA enables the grouping of bibliographic records for different editions, translations, or formats, improving data presentation for users.
- **Web-Based Access:** As a web-based product, RDA allows cataloguers to navigate related instructions using hyperlinks and integrate institutional policies seamlessly.
- **FRBR Alignment:** By aligning with FRBR models, RDA brings cataloguing closer to fully utilizing relational metadata structures..

Implementation and Notable Differences

RDA was widely implemented by major institutions such as the Library of Congress and the British Library in 2013. Transitioning from AACR2 to RDA required retraining cataloguers and updating systems.

RDA introduced specific changes to MARC records:

- **Content, Media, and Carrier Types:** Instead of General Material Designators (GMDs), RDA uses fields 336 (content type), 337 (media type), and 338 (carrier type).
- **Detailed Publishing Information:** The single 260 field in AACR2 was replaced with repeatable 264 fields, recording publisher, distributor, manufacturer, and copyright details.
- **Relator Terms:** More relator terms are attached to access points, and non-transcribed abbreviations are fully spelled out.

In conclusion, RDA represents a significant advancement in cataloguing standards, addressing the limitations of earlier codes like AACR2 and meeting the demands of a digital, globalized information landscape. By incorporating international principles and ensuring compatibility with emerging metadata technologies, RDA empowers libraries to better serve their users and integrate seamlessly with broader metadata communities.

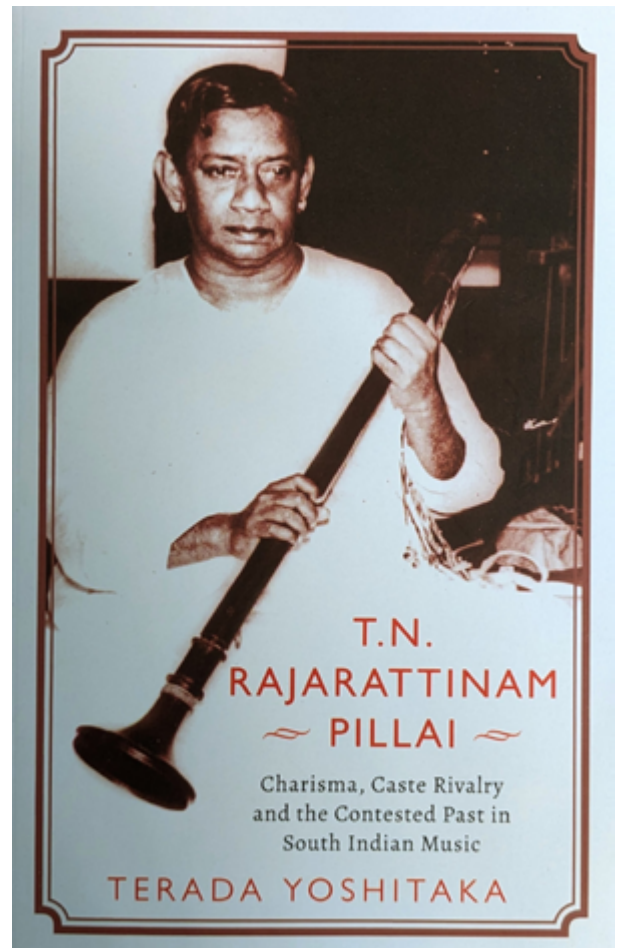
Remembering Terada Yoshitaka (1954-2023)

By A S Panneerselvan, CSPA, RMRL

At Roja Muthiah Research Library, we are conscious that we are not a passive collectors of materials but an active platform for knowledge generation and reflection on the intellectual trajectories of this region. As part of this endeavour, we look at scholarly exploration about our region across the world, and bring out an Indian edition, which is accessible both in terms of money as well as reach. One of the articles that captured the imagination of our library was by Terada Yoshitaka which was published by the National Museum of Ethnology, Japan. The essay, "Effects of Nostalgia", is about how nostalgia was, and is, used to perpetuate hierarchies.

Terada Yoshitaka (1954-2023) is known as a musical scholar from Japan who played the nagaswaram and extensively documented the nagaswaram and thavil traditions of South India. In his essay he observed: "The images invoked in nostalgia toward the first half of this century not only indicate the asymmetry of power, but also provide a site of ensuing struggle between competing discourses although nostalgia engenders the most compelling consequences when used by a dominant group. While nostalgic articulation of the golden past of 'Periya Melam' music, which supports Brahmin domination, is one small segment within the dominant discourse on south Indian music, that mode of articulation appears pervasive and prevalent in such discourse. An analysis of nostalgia is, then, an attempt to expose critically the ideological underpinning which has determined the contour of the dominant discourse." This profound observation led our library to seek permission to produce his Ph.D. thesis, which is a reflective biography on the nagaswaram legend, T.N. Rajarattinam Pillai, as a paperback book for the Indian region in association with the Speaking Tiger Books. The book is now titled "T.N. Rajarattinam Pillai: Charisma, Caste Rivalry and the Contested Past in South Indian Music".

We at RMRL had a freewheeling interview with Terada when he visited Chennai and the interaction reinforced our idea of knowledge outreach as the

central commitment of our library. Let me recollect some of the salient features from his observations on South Indian Classical music with us over a week. Terada said: "My study is an exploration of south Indian music culture through an analysis of one charismatic musician, Tiruvavadurai N. Rajarattinam Pillai. The rationale for selecting this particular musician for an analysis of south Indian music culture at large rests on his unique position in the matrix of complex relationships between the two important music traditions in south India: Periya Melam and Carnatic music. Public discourse concerning south Indian music culture is generally advanced from a Brahmin perspective. Although the Brahmin perspective is in itself of prime importance because of the prominence of Brahmins in south Indian music

culture, such a view appears to be biased due to the exclusion of the non-Brahmin perspectives. My study is a discursive analysis of Rajarattinam Pillai as a symbol. I have argued that Rajarattinam Pillai as a polysemic symbol embodies or summarises the ambiguity and conflict in the relationship between two important musical traditions in south India.”

We were particularly moved by Terada’s invocation of McDonald’s theory about the relevance of the analytical notion of social memory and its ability to connect the use of the past with political practice. Terada said that such an analytical discourse directs our attention not to the past but to the past-present relation, and more specifically to the ways in which the past is used to account for, justify, understand, or criticise the present. In a broader sense, this is the fundamental *raison d’être* of the library itself. He deployed this idea in a rigorous manner to delve into the minefield of a socially stratified world of classical music. My blurb for the book tried to capture the interlocking aspect of his scholarship:

“Yoshitaka Terada’s work documents the profound change brought about by the intense negotiation of the charismatic and influential nagaswaram musician, T.N. Rajarattinam Pillai, in the field of classical south Indian music. The book is as much about nagaswaram and thavil as it is about contested cultural terrain and [Pillai’s] creative intervention to reclaim the due place for this fascinating instrument in the classical pantheon.”

At a time when we find that our cultural inheritance is under severe strain, it is the scholarship of erudite writers like Terada that retrieves the space for plurality, diversity, truth and, above all, hope.

புத்தகப் பாதுகாப்பு

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், செய்தித்தாள்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், கிராமபோன் ஒலித் தட்டுகள், ஒலி நாடாக்கள் எனப் பல வகையான ஆவணங்களைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வருகிறது.

அச்ச ஆவணங்களில் பசைகள் இருப்பதால் எளிதில் பூச்சிகள் வருவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். புத்தகங்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வெள்ளி மீன் (Silver Fish), கரப்பான் பூச்சி (Cockroach), பிற பூச்சி வகைகள் (Insects) போன்றவற்றில் இருந்து புத்தகங்களைப் பாதுகாக்க வேதியியல் பொருட்களைத் தவிர்த்து இயற்கை முறை ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகத்தில் கையாளப்படுகிறது.

இயற்கை முறை கலப்பு பொருட்களின் அளவு மற்றும் செய்முறை பின்வருமாறு

வசம்பு: 1 kg

கருஞ்சீரகம்: 500 gm

ஓமம்: 500 gm

இலவங்கப்பட்டை: 125 gm

மிளகு: 125 gm

பச்சைக் கற்பூரம்: 250 gm

மேற்கூறியவற்றை ஒன்றாக அரைத்து சிவப்புத் துணியில் சிறு மூட்டைகளாகக் (50 gm) கட்டி புத்தகங்களுக்கு இடையில் வைக்க வேண்டும். புத்தக அலமாரியில் ஒரு தட்டிற்கு மூன்று மூட்டைகள் வைக்கலாம். இவற்றை ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்ற வேண்டும். இரசாயனத்தைத் தவிர்த்து இயற்கைப் பொருட்களை உபயோகிப்பதினால் புத்தகப் பயன்பாட்டாளர்களுக்கு எவ்வித உடல் உபாதைகளும் ஏற்படாது. இந்த சேவை தேவைப் படுவோர் நூலகத்தைத் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

RMRL is a treasure trove for film scholars

Interview by A. S. Panneerselvan

Dr. Swarnavel Eswaran is a Professor in the Department of English and the School of Journalism at Michigan State University. He is a graduate from the Film and Television Institute of India, the premier film school in Asia, and the prestigious film studies programme at the University of Iowa. An accomplished filmmaker, his recent documentaries include *Tsunami: Waves from the Deep* (2018), *Hmong Memories at the Crossroad* (2016), *Migrations of Islam* (2014), and *Unfinished Journey: A City in Transition* (2012). His research focuses on the history, theory, and production of documentaries, and the specificity of Tamil cinema, and its intricate relationship with Hollywood as well as popular Hindi films. His books include *Maanudamum Mandiyiduthalum* (Parisal, 2019), an anthology of essays on cinema in Tamil and *Madras Studios: Narrative, Genre, and Ideology in Tamil Cinema* (Sage Publications, 2015). His fiction feature *Kattumaram* (Catamaran, 2019), produced in collaboration with Tamil's cinema's leading director Mysskin, is currently on the film festival circuit. This scholar shares his relationship with the Roja Muthiah Research Library in an interview to A. S. Panneerselvan. Here are the excerpts from the interview::

When did you first use RMRL for your work?

I have been researching personally and through my research assistants like Muthiah Vellaiyan from 1999 onwards. Over the last 25 years, the Roja Muthiah Research Library (RMRL) in Chennai has remained the mainstay of my research. My research focuses on Tamil and Indian cinema, and RMRL is a treasure trove for people like me. Since the beginning of the new millennium, there is an awareness and growth in film studies as a discipline in India, particularly in Tamil Nadu, and many of my doctoral students in India and I have benefited a lot from RMRL..

What are the facilities that RMRL has that has helped you as a researcher and scholar?

RMRL is a vital resource for researchers studying Tamil cinema and popular culture. It houses an extensive collection of materials that are crucial for film studies, particularly those focusing on South Indian cinema's historical, cultural, and social dimensions. The role of RMRL in film research is manifold:

RMRL possesses rare magazines, film journals, posters, songbooks, photographs, and other ephemera related to Tamil cinema from its early days. It has an excellent collection of publications like *Cinema Ulagam*, *Chandamarutham*, *Chitralaya*, *Guntoosi*, *Kumudam*, *Ananda Vikatan*, *Pesum Padam*, and other early and mid-20th century Tamil journals and magazines are invaluable for film historians..

Further, RMRL has been the primary sources for film historians as many researchers working on directors,

actors, studios, and technicians rely on the archived articles and reviews (in magazines) preserved at RMRL. The RMRL collections offer insights into the evolution of Tamil cinema, its narratives, production systems, and audience reception.

Scholars studying the studio system in Madras and its industrial history, like me, often use RMRL collections to analyze production histories, promotional materials, and film criticism.

Documents preserved at the library are essential for reconstructing the history of influential studios such as AVM, Pakshiraja, Gemini, Modern Theatres, and Vijaya-Vauhini, Prasad.

RMRL is significant for preserving artifacts related to Tamil drama, music, and cinema, providing a broader cultural context for film studies. Researchers exploring themes such as modernity, identity, and socio-political narratives in cinema find abundant material here. Scholars see RMRL as a treasure trove.

As a repository of knowledge how much of the collection at RMRL has been explored by the academia?

I do not think the academia is yet fully aware of the availability of resources and its richness at the RMRL. The present move towards digitization will help. Many of the research students from India and abroad during the decades prior and after the new millennium, I have guided them to RMRL. Over the past decade, there is an increasing awareness in doctoral students regarding the resources at RMRL. Yet often they are not aware of the depth of its collections. The present move towards digitization will help in that direction. Also, holding more seminars and conferences with students as presenters/participants along with their mentors or experienced scholars would help.

How do you look at our digital presence?

RMRL has digitized a significant portion of its collection, making film-related resources accessible to scholars worldwide. Researchers studying the works of pioneers like Vadivelu Nayagar, Samikannu Vincent, Mohideen (Jupiter Pictures) or iconic actors like Cinema Rani T.P. Rajalakshmi, Superstar MKT (Thyagaraja Bhagavatar), M.G. Ramachandran and Sivaji Ganesan often rely on the library's archives.

Studies on Tamil cinema's transition from the silent era to the talkies can also draw from rare records available at RMRL. I am glad about the digital presence, particularly in recent times. In these days of digitality, online access and digital availability of materials is paramount. I know through my conversations that only 10% of the materials at the RMRL is digitized. That is a very small percentage. I would therefore make an appeal, as a scholar working for decades on Tamil cinema, for more funds to be allocated by the private funders like the Tatas and government organizations. Also, a collaboration between the Tamil Digital Library and RMRL would help avoid duplications of materials available online. I would also advocate for more digital engagement regarding online weekend seminars focused on particular segments, for instance, the rich collection of cassette tapes of researchers/anthropologists. Such cassettes are in danger of getting erased, unless on a priority basis we digitize and preserve them. Therefore, my SOS for more funds to RMRL.

Why RMRL is Unique for Film Scholars?

Its extensive catalogue of Tamil print materials, including reviews, articles, and advertisements, helps researchers understand the public discourse around films in different time periods. Scholars working on regional identity, gender representation, and politics in Tamil cinema benefit from the depth and variety of the library's holdings. Additionally, I have drawn from the songbooks at RMRL for the synopses of films whose print have been lost or unavailable. For instance, the details of the film Chadanathevan (Sandanadevan, 1939) in my book in Madras Studios. For Tamil film research, Roja Muthiah Research Library stands as an irreplaceable institution, supporting detailed explorations of cinema's interplay with society, history, and culture

How do you look at RMRL's efforts to go beyond its status an institution that is committed to collecting, preserving knowledge resources and position itself as a centre that'd reflect on and respond to the emerging knowledge economy?

I think that is the way to forward for RMRL. It has all the potential to be a research organization, which also includes its rich and incomparable archive. The online

presence helps it in this regard. There is a vacuum in South India regarding the space filled by say American Institute of Indian Studies in Delhi as the go to institution for researchers across the world, including accommodations and guidance on research materials. RMRL in the future could fill the much needed void in becoming the hub of the globally networking scholars/researchers on Tamil culture

Upcoming events at RMRL

January 05 - 07, 2025 , 9.30 am - 5.30 pm : Discovery of Indus Civilization - Centenary

International Conference Commemorating the Centenary Year of the announcement of the discovery of the Indus Valley Civilization.

January 09 - 2025 , 5.30 pm : Artificial Intelligence role in Tamil Language - history and culture

Dr. M. Arumugam MD & CEO Broadline Technologies Private Limited. Visiting Prof. Center for Robotics and Neural Science, Plymouth University UK.

ஜனவரி 11 - 2025, 9.30 am to 5.30 pm :

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ச் சமூகம் - ஆளுமைகள்

பேரா. வீ. அரசு மணிவிழா அறக்கட்டளை & நல்லாசிரியர் சி. நல்லதம்பி நினைவு அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் மற்றும் கருத்தரங்கம்

